

VERDRAAGZAAMHEID

19 mei 1975

Goedenavond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denk dus zelf na over alles wat te berde gebracht zal worden. Ons onderwerp voor heden dient volgens het programma van meer geestelijke aard te zijn. Ik wil daarom met u spreken over:

VERDRAAGZAAMHEID

Want bij wijze van uitzondering wil ik vandaag weer eens reclame maken voor eigen stand. Uiteindelijk hebben wij lange tijd daarover niets in het bijzonder gezegd. Voor de meeste mensen is verdraagzaamheid een zeer moeilijk begrip. De opvattingen liggen zo ongeveer tussen het deurmatttype - eenieder mag over mij lopen - tot het "alleen mijn eigen groep moet ik verdraagzaam benaderen. De rest gaat mij toch niet aan".

Daarom wil ik allereerst duidelijk maken, wat wij onder verdraagzaamheid verstaan: Iemand die verdraagzaam is zal aanvaarden dat men anders leeft, denkt en doet dan hijzelf. Iemand die verdraagzaam is zal altijd toestaan dat eenieder zijn eigen wegen gaat zolang men maar niet anderen tracht te dwingen tegen wil en dank diezelfde weg te gaan. Iemand die verdraagzaam is verdedigd zichzelf en ook anderen tegen onrecht. Maar hij zal alleen een directe aantasting van de geestelijke of lichamelijke vrijheid van zichzelf of anderen als werkelijk onrecht beschouwen. Iemand die verdraagzaam is voelt zich vaak geroepen om anderen te helpen, maar zal dit alleen werkelijk doen wanneer duidelijk is dat de ander dit ook werkelijk wenst. Wat een van de moeilijkste punten in deze wereld is. Want er zijn heel wat mensen die voortdurend bezig zijn anderen te helpen die op deze wijze liever niet geholpen zouden worden, maar die zichzelf niet kunnen helpen en daarom de hulp wel moeten aanvaarden.

Onze benadering van het begrip verdraagzaamheid is gebaseerd op onze visie op de kosmos. Wat pretentius klinkt maar dit in wezen niet is. Wij aanvaarden dat wij allen deel zijn van één geheel omdat alles wat wij doormaken en leren in die richting wijst. Wij behoren volgens ons denken tot één geheel. Wij menen daarom dat alles - zonder uitzonderingen - wat binnen dit geheel bestaat ook voor deze totaliteit waardevol zal zijn. Wie ben ik dan dat ik uit zal maken wat goed en waardevol moet zijn voor een ander? Wij geloven in grote meesters natuurlijk en erkennen hun kracht en wijsheid. Wanneer wij spreken over Jezus dan doen wij dit werkelijk met het grootste respect en zelfs voor het christendom voelen wij zeer veel, zij het dat wij meer voelen voor de theorie ervan dan voor de huidige praxis. Maar evenveel voelen wij voor, en respecteren wij de islam in zijn goede verschijningsvorm, zoals ook het hindoeïsme, het boeddhisme, zen, enz. Want wij geloven dat de waarheid, zelfs op de wereld, reeds zo omvangrijk en omvattend is dat je haar niet in één enkele religieuze stelling kunt samenvatten, zoals wij ook menen dat God zo alomvattend is, dat er geen enkel geloof is dat precies juist kan vertellen wat die God is, wel wil en niet wil.

Wij menen dat al die waarheden tezamen een deel zijn van een grotere waarheid. Maar wij gaan nog verder dan dit. Want wij vragen ons ook in ander opzicht voortdurend af waarom wij verschil tussen in wezen gelijksoortige en alleen uiterlijk verschillende zaken zouden maken. Waarom zouden wij bv. verschil maken tussen communisme en kapitalisme? Wat is het verschil anders dan een tegenstelling tussen staatskapitalisme en gewoon particulier kapitalisme? In beide gevallen staat de sterkste aan het roer en maakt van zijn macht en mogelijkheden gebruik om anderen te binden in zijn opvattingen van recht, verdienste enz. Dat de een pretendeert daartoe gekozen te zijn terwijl de ander beweert deze positie uit eigen krachten bereikt te hebben, zal in de praktijk toch wel niets uitmaken.

Wij menen dat je ook op staatkundig en politiek terrein geen voor eenieder juiste weg kunt vinden en zijn ervan overtuigd dat elke gemeenschap in onderling samengaan dié wijze van leven en desnoods dát systeem moet vinden, dat voor die groep het beste functioneert. Zo heeft volgens ons niemand zonder meer het recht anderen te zeggen dat hun systeem verkeerd is. Eenieder heeft recht op een zoeken naar die maatschappelijke verhoudingen die het beste passen bij zijn kwaliteiten, eigenschappen en inzichten.

De verdraagzaamheid gaat overigens nog wel wat verder dan dergelijke in feite voornamelijk stoffelijke zaken. Want wij worden - en u zult dit in de geest later kunnen ervaren - geconfronteerd met vele verschillende sferen. Er zijn er daarbij die volgens ons besef licht zijn, anderen zijn voor ons duister. Maar kunnen wij nu met kosmische zekerheid stellen dat onze sfeer en ons wezen beter is dan iets anders dat voor ons duister is? Moeten wij aannemen dat wij minder goed zijn dan iemand anders, die leeft in een wereld die voor ons zeer lichtend is? Wij weten het eenvoudig niet. Wij kunnen slechts stellen dat wij elke wereld willen aanvaarden zoals deze is en willen eenieder in elke wereld trachten te helpen volgens zijn eigen begeren en waarde. Wij zullen proberen iedereen die van de ene sfeer naar de andere wil gaan, bij zijn pogingen te ondersteunen zover ons dit maar mogelijk is. Geen veroordeling dus, zelfs geen beoordeling op andere dan persoonlijke basis. Want het enige oordeel dat wij althans enigszins terecht kunnen geven, betreft ons eigen wezen, handelen en denken.

Wanneer wij ons voegen bij grotere groepen, zoals onze Orde zich bv. heeft ingevoegd in de Witte Broederschap, dan betekent dit zeker niet een algehele afhankelijkheid of gehoorzaamheid zonder meer. Wij zullen nog steeds uitmaken welke taken wij menen te kunnen en te mogen vervullen. Er zijn dingen waarmee wij het niet geheel eens kunnen zijn. Wij aanvaarden dat de Witte Broederschap dergelijke besluiten neemt maar zullen aan het uitvoeren daarvan dan niet meewerken. Zouden er daardoor slachtoffers vallen dan zullen wij proberen daaraan iets te doen. Zelfs in een samenwerking menen wij onszelf te moeten zijn. Want voor ons is de kosmos één geheel, zodat er geen werkelijk verschil is tussen ons en anderen, ook niet tussen een engel bv. en een van ons. Want zelfs dan heb je te maken met twee wezens die behoren tot dezelfde schepping, die leven uit dezelfde kracht en die, wanneer het er op aankomt, in hun leven beperkt worden door hetzelfde bewustzijn van de onbekende macht die wij Schepper noemen. Waarom zou je dus een engel voortrekken bij een mens, de ene mens bij de ander enz.? Wij kunnen alleen het beste dat wij in onszelf beseffen waarmaken op de voor ons best begrijpelijke wijze. En daarmee basta.

Voor vele andere groepen in de geest en zelfs voor sommige mensen in de stof is de Orde in haar beschouwingen vaak wat te zeer aan de nuchtere kant. Wij houden er niet van om de essentiële zaken te verhullen in mooie, maar onduidelijke woorden. O, u zult ook bij ons personen aantreffen die kiezen voor een retorische benadering en eerst gelukkig zijn wanneer zij alles met de juiste galm en de juiste kunstpauzes naar voren kunnen brengen. Maar dit is hun persoonlijke keuze. Zelfs tot hen zeggen wij als groep steeds weer: wanneer je ons wilt vertegenwoordigen met je woorden, zal je een benadering moeten kiezen die past bij de mensen of de sfeer waarmee je contact maakt.

Wanneer ik met een mens spreek, zo meen ik vooral redelijk te moeten spreken. Want voor een mens is de rede de maatstaf van zijn erkennen. De gehele opbouw van zijn leven en bewustzijn is in de stof op redelijkheid gebaseerd. De mens heeft zelfs een bepaald systeem van denken gevonden, een redeneersysteem, dat hij logica noemt. Dat die logica op de keper beschouwd niet altijd klopt, dat moeten wij op de koop toe nemen. Maar in onze benadering van de mens menen wij dan althans enigszins die logica te moeten hanteren. Een groot deel van het menselijk denken en leven berust op theorema's, stellingen, die niet geheel bewijsbaar zijn, ook wanneer zij schijnbaar feitelijk kunnen worden aangetoond. Wij zullen deze wijze van denken en werken van de mensen moeten aanvaarden en kunnen zo nodig onze eigen stellingen tegenover die van de mensen stellen. Ook wij hebben een aantal stellingen waarvan wij de waarheid menen te beleven maar waarbij wij niet kunnen bewijzen dat zij ook wezenlijk waar zijn. Wij zullen dan toegeven dat wij dit bewijs niet kunnen brengen.

Het voorgaande heeft volgens mij wel enkele consequenties voor allen, die het verdraagzaam zijn nastreven. De eerste is de volgende: Een waarlijk verdraagzaam persoon leeft in harmonie met zichzelf en zijn eigen inzichten zonder ooit een ander te willen meten met de maatstaven die hij voor zichzelf hanteert. Ten tweede: iemand die werkelijk verdraagzaam is, beseft voortdurend dat hij niet alleen is en staat in de wereld. Daarom is hij steeds bereid een ander te helpen en altijd weer bereid met anderen tezamen iets te volbrengen. Maar in dit alles beschouwt hij steeds weer zichzelf en niet de ander als degene die de beslissingen moet nemen en hij aanvaardt dan ook voor zich de volle verantwoordelijkheid voor alles wat hij zelf of met anderen tot stand brengt.

Iemand die verdraagzaam is zal natuurlijk geen doetje zijn. Zo iemand durft voor zijn rechten op te komen, hij durft ook van zich af te bijten. Hij durft zich te verdedigen zodra hij wordt aangevallen en zal alle middelen willen gebruiken die noodzakelijk zijn om die verdediging doeltreffend te maken. Maar hij zal zelf nooit een ander aanvallen. Dit laatste is een criterium dat u eens nader moet overdenken: je verdedigen om eigen bestaan en rechten te handhaven, of op verzoek van een ander diens rechten en bestaan te handhaven, valt zeker niet buiten de verdraagzaamheid. Alleen pogingen om anderen te onderdrukken, anderen een leefwijze of denkwijze op te dwingen, hen in een hoekje te dringen behoren bij de verdraagzaamheid niet thuis.

In deze benadering tot het leven zul je veel beleven. Ook voor ons in de sferen kan het bestaan juist door deze benadering van het bestaan soms avontuurlijk zijn. Zelfs onze onderlinge verhouding kent belevingen die voor bewustwording van belang kunnen zijn. Want ik stel steeds weer, zoals al mijn broeders: Niemand kan mij bevelen geven maar eenieder kan en mag mij voorstellen iets te doen. Ik zal dan zelf wel beslissen wat mijn houding zal zijn. Wij wijzen dus de hiërarchieke benadering van het bestaan, zoals die in vele andere groepen in de geest nog aanvaard wordt, af. Wij stellen: wanneer ik tijdelijk onder moet gaan of een mislukking kennen op mijn eigen wijze, is dit altijd nog beter dan te slagen door mijn persoonlijkheid prijs te geven en een succes te behalen op een wijze die niet bij mijn wezen past.

Je moet consequent zijn t.a.v. jezelf. Zelfs wanneer dit voert tot situaties die anderen een glimlach ontlokt. Bovendien is onze poging ons in de eerste plaats aan te passen bij degenen die wij proberen te helpen, wat soms vreemde gevolgen kan hebben. Onze vriend Henri is vaak nogal druk met de afhaaldienst. Er was een dame overleden, althans, zij beschouwde zichzelf als dame. Zij was lid van een groep die door onze Orde geleid wordt. Toch weigerde zij zeer beslist onze broeder Henri te volgen want zij vond hem eenvoudig niet passen bij haar waardigheid en persoonlijkheid. Waarop Henri zich veranderde in een kruising tussen Adolphe Menjou en Rudolph Valentino - u kent deze figuren hopelijk wel - en haar als een volleerde ober voorging naar de plaats waar een pas overgegangene dient te rusten en zo volgde zij hem wel en zelfs gaarne, ofschoon zij zijn werkelijke gedaante had afgewezen, de uitbeelding van zijn vroegere stoffelijke gedaante dan.

Wanneer u in de sferen komt zult ook u nog opkijken van de bekwaamheden die vele van onze broeders in de geest bezitten om andere vormen aan te nemen wanneer dit noodzakelijk lijkt. Het is een kwestie van gedachtenuitstralingen. Het leukste voor ons was in dit geval het volgende: Toen deze persoonlijkheid geestelijk gerust had en was wakker geworden met - zoals gebruikelijk - een grotere gevoeligheid voor geestelijke uitstralingen, kwam Henri haar - in zijn oude stoffelijke gedaante - halen om haar verder in te leiden in onze wereld. Waarop de dame zijn uitstraling zag en sprak: Wat ben je mooi. Wat overigens volgens mij geen opmerking is voor een dame... Toch was het veel belovend, want deze persoon was gewend alleen op uiterlijkheden te letten en nu reageerde zij na zeer korte tijd reeds op de werkelijke uitstraling van de persoon. Mogelijk zegt een dergelijk verhaal u weinig of niets maar voor ons vormen dergelijke belevingen de specerij van ons streven en beleven. Wat wij in de Orde dan zoal doen? Eigenlijk te veel om op te noemen. Je werkt dan ook werkelijk hard, maar wel met erg veel plezier ook. Ik zal u enkele van onze recente taken opnoemen:

Het beïnvloeden van personen zodat zij de bevooroordeeldheid van eigen denken in kunnen zien. Lastig werk, want hoe meer een mens meent dat hij gelijk heeft, hoe moeilijker het is een opkomend besef van zijn eenzijdigheid te doen doordringen tot het in het bewustzijn een werkelijke rol gaat spelen. Inspireren van mensen zodat zij de juiste denkbeelden kunnen vinden is ook al een niet altijd even gemakkelijke taak. Vele mensen staan in hun eigen denken feitelijk schaakmat, weten niet meer wat zij moeten beginnen. Zo iemand moet je dan tonen dat er toch nog een uitweg denkbaar is die voor zijn persoonlijkheid aanvaardbaar blijft en het hem gelijktijdig mogelijk maakt weer meer contact met de wereld buiten hem te verkrijgen. Overigens is dit leuk werk.

Maar nog leuker is voor ons vaak het inspireren van sprekers in het openbaar. Vaak zie je dat zo iemand wel een bepaalde mogelijkheid in zich draagt maar dat hij niet in staat schijnt te zijn, zijn gedachtesgangen bewust te voltooien. Vaak hoef je alleen maar een enkel spoor in de hersenen om te leggen om zo iemand in staat te stellen zijn werkelijke inhoud naar buiten te brengen en zo dingen te zeggen die voor velen van zijn toehoorders weer zeer belangrijk kunnen zijn, terwijl hij zich bovendien beter van eigen wezen en inhoud bewust wordt. Nog leuker, zelfs voor de persoon in kwestie naar ik meen, is het wanneer je een predikant te pakken krijgt en deze een ogenblik over kunt schakelen van zijn theologische pogingen om Bijbelteksten uit te leggen op het weergeven van zijn eigen meningen.

Niemand kan zijn toehoorders beter bereiken dan iemand die spreekt vanuit zijn hart, dat zult u wel eens opgemerkt hebben. De innerlijkheid die in woorden meeklinkt kan voor het contact met anderen van het grootste belang zijn. Op deze wijze beïnvloeden wij leraren en mensen niet slechts binnen het christendom maar over de gehele wereld. Onze pogingen om dergelijke mensen af te doen wijken van een gewoontebenadering en eigen innerlijk wezen mede tot uiting te brengen, gaat dan ook vanaf medicijnmannen ergens bij nog haast onbekende stammen tot pogingen mensen te benaderen van hoge rang die werken in de onmiddellijke omgeving van de paus. Die laatsten zijn overigens vaak moeilijk te benaderen. Zij maken op ons vaak de indruk van geestelijke mummies, die stoffelijk nog leven maar verder verward zijn.

Ook zijn er mensen op aarde die een andere vorm van hulp van node hebben, bv. bij hun overgang. Er zijn mensen die je mogelijk kunt helpen door hen te genezen. Op zich is dit niet zo erg moeilijk, maar het wordt moeilijker wanneer je beseft, dat je dergelijke hulp alleen terecht kunt geven wanneer je hen daarbij nog net de mogelijkheid laat bewust geheel zichzelf te blijven. Je moet niet iemand veranderen door de hulp die je hem geeft, maar je moet hem de middelen geven om verder zichzelf te zijn, en indien hij dit wenst, zichzelf te veranderen.

Dan is het klusjeswerk voor de Broederschap er nog. Dat gaat van pogingen luchtcirculaties op te wekken of te beheersen, tot het waarschuwen van gehele streken voor bepaalde gevaren, die in de natuur dreigen. Verder bemannen wij voortdurend onze bemiddelingsposten. Dit is zo iets als een soort arbeidsbureau voor de geestelijk werklozen. Er zijn nogal eens wat mensen die bij uittredingen in geestelijke angst of moeilijkheden komen te verkeren, omdat zij wel iets willen doen, iets goeds, maar niet meer weten hoe. Op de een of andere wijze zijn zij vastgelopen wat vaak met grote angsten gepaard gaat. Onze broeders op deze posten vangen hen dan op en proberen hen duidelijk te maken dat er andere wegen mogelijk zijn, waarbij men iets gebruikt dat op post-hypnotische suggestie lijkt. Je geeft hen een lading geestelijke krachten en harmonie zodat zij zich verder geestelijk zullen kunnen ontplooien.

Om dergelijke mensen iets te geven waaraan zij ook stoffelijk houvast hebben, geven wij hun vaak een andere naam. Die naam wordt gekozen in overeenstemming met de aard en wil tot ontwikkeling van de persoonlijkheid. Er zijn mensen die je daarbij zoveel mogelijk een Bijbelse naam moet geven, anderen weer willen een zeer bijzondere naam hebben, die vaak gebaseerd is op de stoffelijke naam die zij reeds droegen. Maar dit geven van een nieuwe naam is slechts een poging om de verandering in geestelijke ontwikkeling die wij mogelijk hopen te maken door te doen dringen tot het stoffelijk besef van de betrokkenen. Wij hebben dus een aantal posten in de sfeer, waar men voortdurend attent is op angsten bij en gevaren voor mensen in uitgetreden toestand.

In vele gevallen kun je de hulp beperken tot het terugbrengen van de betrokken entiteit naar zijn lichaam, maar in andere gevallen zul je iemand eerst vrij moeten maken van de angst die hem achtervolgt, of los moeten maken van krachten die hem willen beïnvloeden. Een werkje dat zeker nuttig is.

Ook in de sferen doen wij het nodige. Zo zijn er ploegen, die zich voornamelijk bezighouden met het gadeslaan van entiteiten in duisterdere sferen. Is er iemand die op hun uitstraling reageert, dan kunnen wij die vaak vanuit zijn duistere wereld een sfeertje hoger brengen. Henri noemt deze ploegen wel eens zeer oneerbiedig de putjesscheppers. Waaruit duidelijk wordt dat Henri nooit in Den Haag is geweest tijdens zijn leven. Anders had hij deze ploegen mogelijk de rioleurs genoemd. Wat u mogelijk oneerbiedig in de oren klinkt, maar zeker geen verschil maakt in het werken waaraan trouwens ook vriend Henri vaak deelneemt. En dit is zeker niet de gemakkelijkste taak, daar het werken in duistere sferen altijd kracht vergt, alleen met inzet van de gehele persoonlijkheid goed gedaan kan worden en een groot vermogen tot het begrijpen van anderen vereist.

Ook in zomerlandsferen vangen wij uittredende mensen vaak op en trachten hen te helpen aan wat lering en vooral ook vaak aan de nodige ontspanning. Dit laatste kan voor een mens van het grootste belang zijn. Mogelijk denkt u nu dat wij een soort zomerlandpretpark exploiteren, maar dat is niet waar. Wanneer u uitgetreden bent, bent u vaak lichamelijk min of meer uitgeput. U hebt dan ook zelfs geestelijk vaak niet veel energie meer over. U zou zich in de sfeer van Zomerland, zoals in alle lichtende sferen, op kunnen laden. Maar een mens stelt zich voor die krachten van een sfeer meestal eerst open, wanneer hij sterk geïnteresseerd is in iets of zich geheel ontspannen kan voelen. Als dus iemand erg gespannen in Zomerland aankomt, vangt vaak iemand van onze groep of sommige andere groepen deze op en wandelt met hem door tuinen en bossen of brengt hem in contact met mensen die hij op aarde heeft gekend en die nu, al dan niet overgegaan, in de sfeer aanwezig zijn. De persoon zal zich dan ontspannen en kracht opnemen, daar hij harmonisch wordt met de sfeer waarin hij vertoeft. En zelfs wanneer je in laagzomerland bent betekent dit dat je grote energie op kunt nemen. De mens die daarna tot de stof terugkeert, zal deze energie voor een deel aan zijn stoffelijk voertuig kunnen overdragen en zal zich dan ook lichamelijk beter voelen. Bovenal draagt men dan een diepe zekerheid in zich waardoor men het leven beter aan kan en veelal ook met meer begrip en verdraagzamer op andere mensen zal kunnen reageren.

Dit zijn enkele van onze meer geestelijke taken. Daarnaast werken wij met een betrekkelijk groot aantal groepen in de stof. De laatste tijd hebben wij het aantal groepen waarmee wij werken zelfs uit moeten breiden. Ook daar probeer je als geest een soort weerkaatsing van hetgeen wij geestelijk zijn en beseffen op te bouwen in de materie. Of dit een soort zendingswerk is? Ik dacht van niet. Wanneer u hier komt, is er niemand die u vertelt hoe u moet leven om werkelijk verdraagzaam te zijn. Het enige wat men u tracht duidelijk te maken, is steeds weer, dat er vele verschillende gezichtspunten denkbaar zijn t.a.v. elk geval, zodat je niet een mens zonder meer kunt verwerpen en niet een bepaalde gedachte zonder meer als voor het geheel van de mensheid enig juist kunt stellen.

In sommige van die groepen vindt men ons nogal progressief, een modewoord. Toch zijn wij niet zo vooruitstrevend in de stoffelijke zin van dit woord. Maar wij zijn ook niet behoudzuchtig of orthodox. Het enige wat wij proberen duidelijk te maken, is het feit dat harmonie belangrijk is voor alle leven en dat harmonie ook betekent dat je moet beginnen met alles te aanvaarden wat er in je buurt is. Het kan ons niet schelen of u volgens de bestaande normen juist leeft, dan wel met uw wijze van leven ingaat tegen alles wat grootmoeder heilig was. Vreemd is overigens dat vroeger hartinfarcten het meest voorkwamen in verband met gezin en kinderen maar nu meer voort schijnen te komen uit de problemen van het bedrijf en dergelijke. Komen dergelijke mensen na enige infarcten bij ons terecht en willen zij zich beklagen, dan zeggen wij altijd weer: Mens, je had allereerst moeten leren het onvermijdelijke te aanvaarden en had moeten streven volgens je eigen vermogens en niet volgens hetgeen je in de ogen van anderen wilt zijn. Dan had je veel minder last gehad.

Maar ja, wie van hen gelooft dit onmiddellijk? Dat vergt meestal nogal wat tijd. De gehele opbouw die wij in de stof trachten te bereiken, dus ook hier bij u, is gebaseerd op twee dingen: allereerst lering overdragen, zij het in betoogtrant dan wel in een gezellig babbeltje. Daarnaast trachten wij, wanneer het mogelijk is, bepaalde geestelijke spanningen tijdens contacten te verhogen. Je kunt uitstralingen veroorzaken, die door eenieder die daarmee harmonisch is geabsorbeerd kunnen worden. Deze worden er dus rijker door. En wie er niet harmonisch mee is bemerkt niet eens dat die spanning bestaat. Je doet daarmee dus niemand geweld aan.

Verder werken wij nogal eens op het bereiken van afzonderlijke personen in de stof. Nu moet u niet denken dat wij veel zullen werken middels kruis en bord of zoiets. Maar wanneer mensen streven in de richting die wij als juist beschouwen, proberen wij hen te helpen. Wij kunnen hen natuurlijk alleen helpen zolang zij harmonisch met ons blijven, zodat hun kracht en de onze resoneren. Wanneer u dus bezig bent iets voor een ander te doen zo kunnen wij u vaak helpen. Dan gaat het wat beter en zolang u niet gaat denken dat het nog veel beter zou moeten gaan of er genoeg van krijgt, kunt u van onze krachten profiteren. Maar zodra u gaat mopperen of de toestand zoals die is niet meer kunt aanvaarden als uitgangspunt voor uw streven, kunnen wij u geen kracht meer geven.

Het is voor ons altijd weer een kwestie van werken met harmonieën. Niet alleen voor ingeschreven leden van de Orde overigens. Een groep kan natuurlijk in de stof alleen maar draaien wanneer er leden zijn, soms vanwege de financiën soms ook omdat alleen zo een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid ontstaat die een vermindering van risico betekent. Maar geestelijk gezien is voor ons eenieder lid die de juiste instelling heeft. Elk mens die begint verdraagzaam te leven wordt met ons harmonisch. Daardoor voegt u iets van uw krachten bij de totale kracht waarmee wij werken en omgekeerd krijgt u dus ook meer van onze krachten wanneer dit voor u nodig is. Dit geldt ook in de geest, zelfs wanneer men na korte tijd mogelijk toch weer anders reageert en denkt en zo de bestaande harmonie verbreekt. Wij zeggen dan niet dat zo iemand niet meer bij ons behoort. Integendeel: alle ogenblikken dat zo iemand harmonisch is met ons, hoort hij er weer zonder voorbehoud bij.

Als ondertitel van verdraagzaamheid, zoals wij die zien, zou u dan ook vrijheid kunnen schrijven. Vrijheid is volgens ons het vermogen je eigen weg te kiezen. Dus niet het vermogen alles te doen en waar te maken wat je maar wilt, maar het recht om te streven naar hetgeen je goed acht en de mogelijkheid om te kiezen voor alles wat je juist acht vanuit jezelf en dit met je eigen middelen na te streven. Toch is vrijheid zeker geen kwestie van "ik doe maar wat ik wil en dan is het wel in orde". Vrijheid is in feite een beantwoorden aan de werkelijke harmonische waarden die je in je draagt. Beter dan u beseffen wij dat alle mensen niet gelijk zijn in ontwikkeling en mogelijkheden. Elke mens behoort bv. tot een kosmische richting van ontwikkeling die wij straal plegen te noemen en waarin een mens elk dus bepaalde aan die ontwikkeling eigen hoofdkwaliteiten zal hebben. Die eigenschappen zijn in de persoonlijkheid ingegrift en maken deel uit van het geestelijk wezen. Bij incarnatie zal de geest zoeken naar een lichaam waarin die eigenschappen als mogelijkheid bestaan. Dit bepaalt de keuze van incarnatie. Streven naar gelijkheid is dan ook strijdig met vrijheid zowel als met verdraagzaamheid. Niet alle mensen kunnen gelijk zijn, gelijkelijk denken en streven. Maar zij kunnen ongeacht die verschillen wel samenwerken, zij kunnen elkaar aanvullen.

In de sferen zien wij het als volgt: eigenschappen van verschillende aard geven grotere mogelijkheden. Voorbeeld: indien iemand zwak maar slim is en een ander sterk maar dom, kunnen zij door samenwerking bereiken wat iemand die slim en sterk is onder zijn mogelijkheden aan zal treffen. Om een dergelijke eenheid met meer mogelijkheden te bereiken zullen de mensen samen moeten werken. Niemand mag hen daartoe dwingen. Maar je mag hen wel op de mogelijkheid wijzen en duidelijk maken dat het waarlijk dom zou zijn om de bestaande mogelijkheid niet te gebruiken. Wij menen echter dat een dergelijke samenwerking eerst werkelijk nut brengt, wanneer men t.a.v. elkaar verdraagzaam is en samenwerkt zonder de meerdere of mindere van de ander te willen zijn, zodat je niet samenwerkt vanuit een gezagsverhouding maar eenvoudig omdat je wilt presteren, een taak wilt vervullen.

De ervaring heeft ons geleerd dat dergelijke samenwerkingen tussen mensen die tot verschillende stralen behoren, altijd goed mogelijk is. Daarom zijn wij ook van mening dat tussen mensen met verschillend geloof, met verschillende inzichten, eenheid belangrijk is en geen afwijzing behoeft te bestaan.

Binnenkort komt het Wessac-feest weer. Wij zullen daar als groep aanwezig zijn en vanuit de uitstorting van krachten datgene absorberen waarmee wij harmonisch zijn. Wij begrijpen wel dat onze Orde niet het geheel van de kracht in zich zal kunnen opnemen of de gehele betekenis daarvan zal kunnen overzien. Er zijn andere groepen die meer of minder zullen kunnen beseffen en opnemen. Maar eenieder neemt zijn eigen deel van die kracht, van dit besef. Daarop gaan wij ons tezamen afvragen hoe wij gezamenlijk, met hetgeen wij ontvangen hebben iets tot stand kunnen brengen. Dit wordt gemakkelijker omdat velen van ons een band kennen met een hogere kracht. Wij aanvaarden dan de wijsheid en inzichten van die hogere persoonlijkheden, zover die niet met ons begrip van juistheid en wijsheid in strijd zijn.

Ben je het met een meester niet eens dan vraag je om verduidelijking, die je dan ook prompt krijgt. Daarna bepaal je je eigen standpunt. Het is echter duidelijk dat velen onder ons, die bv. Jezus als meester aanvaarden, de kleinere delen van kracht en inzicht die zij tijdens de Wessac-bijeenkomst verwerven daardoor toch weer bundelen tot een groter geheel, daar een hogere geest altijd meer van een dergelijke kracht en haar werkingen zal kunnen overzien en ontvangen dan bv. ondergetekende. In dergelijke gevallen aanvaard je veelal datgene wat je meester je zegt over de betekenis van hetgeen je in jezelf vindt. Je stelt niet dat het zo is. Je zegt alleen maar: ik weet niet beter dan dat dit zo inderdaad kan zijn. Daarom zal ik op deze basis beginnen met mijn werken, hopende uiteindelijk ook zelf te beseffen dat het inderdaad zo is en waarom het zo is. Wat op den duur meestal dan ook wel zal gelukken.

De hoge geesten nemen overigens tijdens de bijeenkomst een andere plaats in dan de gewone deelnemers. De krachten die wij zien komen gewoonlijk voornamelijk op stoffelijk niveau tot werking en ontlading. Hogere geesten bevinden zich niet bij de groepen rond het altaar maar dicht bij de hoofdbron van het licht. Vlak onder of naast de nevelwervelingen die de centrale krachtsuitstorting vergezellen, bevinden zich de hoge geesten die dit beter kunnen verdragen en overzien. Daarom bestaat er ook een grote raad van de Witte Broederschap. Wanneer je op aarde iets vertelt over de wijze waarop die raad functioneert dan lijkt het in mensenogen veel op het een of andere parlement, maar er zijn geen fracties, zij werken elkaar niet tegen maar trachten samen iets te bereiken. Omdat voornamelijk ook hogere entiteiten hun besef geven in die raad, kom je daar tot reeksen van gevolgtrekkingen en een overzicht van de werkzame krachten dat nogal alomvattend is. De moeilijkheid voor de raad is dan weer het herleiden van haar inzichten en erkenningen tot iets wat zelfs redelijk stoffelijk uitdrukbaar is. Zij stelt dan: dit gaan wij in deze periode doen.

Daar is dan ook de ODV die zegt: wij staan vaak dicht bij de mensen en kunnen vele harmonieën van de mensen opvangen. Wij kunnen dus weten wat in en met de mens mogelijk is. Voormannen van onze groep, de hogere entiteiten van de Orde, hebben dan ook zitting zowel in de grote als soms ook in de kleine raad van de Broederschap. Vaak blijkt de Orde dan de fractie te vormen die voornamelijk duidelijk tracht te maken wat menselijk gezien aanvaardbaar is en wat menselijk bereikt kan worden. Iets wat voor een geest niet altijd even gemakkelijk te begrijpen is, omdat menige geest al snel vergeet hoe het er op aarde in mensenogen uitziet. Wanneer een mens een geest aanroept en stelt dat hij in nood is, zal een geest die zich de omstandigheden niet meer goed voor kan stellen mogelijk antwoorden: die mens gaat binnenkort toch dood en dan zijn de problemen opgelost. Is het dan nog wel verantwoord nu veel kracht te gebruiken om die mens te helpen?

Wij stellen dan dat een dergelijke benadering fout is en dat het altijd de plicht van de geest uit het Licht is en zal zijn, in dergelijke gevallen te helpen zover dit mogelijk is. Wij menen ook dat men in sommige geestelijke groepen te snel vergeet dat niet elke mens zonder meer in staat is het besef van een spoedig overgaan zonder meer te aanvaarden.

Onze Orde probeert altijd weer de zaak zo te regelen dat het, gezien de instelling van de betrokken mensen, zo gemakkelijk mogelijk voor die mensen zal verlopen. Dat heeft ons in de geest en mogelijk zelfs in de stof wel eens het verwijt opgeleverd dat wij vlees noch vis zijn, geen duidelijke keuze willen maken voor het een of het andere en steeds weer een soort compromis nastreven. Maar dat is m.i. de functie van de Verdraagzamen. Het gaat om het maken van verbindingen, niet om het vaststellen van waarheden of punten zonder meer en zeker niet om het bepalen van de meest juiste richting, het veroordelen of prijzen van anderen. Het gaat om het begrijpen en zojuist mogelijk benaderen van allen, rekening houdende met hun mogelijkheden en standpunten, niet alleen maar uitgaande van eigen besef en bestreving.

Ik meen dat wij zo een bepaalde functie hebben binnen het geheel, waaraan de Orde enige belangrijkheid ontleent. Niet dat onze weg de enig juiste is of kan zijn, maar het is tenminste een weg die voor velen betekenis kan hebben en zeker in vele gevallen tot juiste resultaten voert. Onze orde telt leden in de geest, die reeds zo rond 80.000 jaren geleden overgingen, daarnaast vroege Kelten, mensen die in Atlantis geleefd hebben, Egyptenaren, indianen enz. en natuurlijk vele latere figuren. Daar zij behoren tot een bepaalde tijd op aarde en behoren tot een bepaalde geestelijke ontwikkeling, heeft bijna eenieder in onze groep nog weer een eigen visie op de werkwijze die - gezien onze hoofdprincipes - de meest juiste is. Je zou kunnen zeggen dat onze groep voornamelijk bestaat uit entiteiten, die het in alle verdraagzaamheid steeds weer oneens zijn en zo door onderling overleg steeds weer weten te komen tot een wijze van werken en een gebruik van krachten, die voor zeer velen nuttig kan zijn.

Daarmee kom ik aan het einde van deze reclamespot. Ik wil slechts opmerken dat wij werken met begrippen en krachten die zoveel mogelijk mensen kunnen bereiken, waarvoor deze benadering nuttig kan zijn. Indien ik dit zou moeten formuleren, zou ik dit als volgt doen: Wij aanvaarden u, ieder van u, precies zoals u bent, met alles wat uw wereld fout of deugd noemt. Wij vragen niet van u dat u op enigerlei wijze anders gaat leven of denken. Wij vragen u maar één ding: wij vragen van u dat u een ander het recht gunt om zichzelf te zijn en dat u toch bereid zult zijn om eenieder die in moeilijkheden zit een klein beetje te helpen wanneer u dit mogelijk is.

Wij zijn ervan overtuigd dat u mogelijk door de leringen die u hier krijgt, zekere zaken op aarde anders kunt gaan zien. Maar wij zeggen u niet dat dit moet. Wij geven u de mogelijkheid. Wat u zelf daarmee verder doet moet u zelf maar weten. Of u die mogelijkheid gebruikt of niet, zolang er in u maar enige harmonie bestaat met onze groep en wereld, zullen wij u helpen waar en zoals wij maar kunnen. Dat is vaak minder dan mensen menen te mogen verwachten maar vaak is het veel meer dan een mens zich kan voorstellen. Wij doen ons best.

Wij hopen dat degenen die contact maken met de ODV op aarde en met het begrip verdraagzaamheid worden geconfronteerd en dit juist vinden hun best zullen doen om anderen te aanvaarden zoals zij zijn. Wij geloven dat elk mens recht heeft op geluk. Wij geloven niet in het lijden dat je noodzakelijkerwijze rijper en edeler zou maken, maar in het geluk dat vanuit de mens de wereld instraalt, zo hemzelf en de wereld wat lichter en beter makende. Wij menen dat zo steeds grotere krachten voor de mens harmonisch toegankelijk worden zodat hij ook steeds meer kan zijn voor anderen en niet alleen om stoffelijk gebied.

Bovendien geloven wij dat het voor u allen mogelijk is redelijk gelukkig te worden en ook daaraan werken wij. En voor de rest: wanneer u weer eens ergens wordt geconfronteerd met het woord verdraagzaamheid, besef dan eens even wat het in feite betekent. Maak rustig eens ruzie met elkaar, maar doe het dan niet zo dat je een ander beledigt, of zo dat je later spijt hebt over hetgeen je gezegd hebt. Blijf zelfs in de strijd zoveel mogelijk bewust en beheerst. Wees een beetje gelukkig, een beetje vrolijk, zo goed u kunt. Vertrouw op het goede dat achter alle schijn steeds aanwezig is. Dan kunnen wij u de krachten geven die wij bezitten en zo er met u tezamen mogelijk toe bijdragen dat steeds meer mensen gaan beseffen, dat mensen samen dienen te leven en niet ten koste van elkaar het bestaan moeten zoeken.

Hebt u commentaar?

Vraag: In de stof is o.m. een opleiding tot genezen geweest. Zijn dergelijke mogelijkheden ook in de geest aanwezig?

Antwoord: Wanneer u in de geest een opleiding wilt hebben, dan krijgt u die ook. Het enige bezwaar voor velen is dat u die opleiding dan moet nemen zoals anderen die geven, terwijl er geen maatstaven zijn waardoor u gedrongen wordt in een bepaalde richting door te gaan, of bepaalde feiten en krachten meer te leren kennen en beheersen dan anderen. Wanneer u wilt genezen en dit op de juiste wijze wilt leren doen, zo zullen wij u de kracht trachten te geven waardoor dit mogelijk is. Hebt u daarbij bepaalde stoffelijke formules of riten nodig dan zullen wij proberen die ook voor u en bij u passend te verzinnen. Want al zijn die dingen op zich niet nodig, toch zijn er heel wat mensen die daaraan een houvast zoeken en zo behoefte hebben aan bv. een formule, die op zich geen werking heeft maar voor hen dan een sleutel vormt waardoor zij zich op de juiste wijze in kunnen stellen. Indien iemand in de geest met ons harmonisch is en in een bepaalde richting van weten verder wil gaan, dan zullen wij proberen iemand te vinden die daarover voldoende weet om uw inzicht en mogelijkheid op dat gebied zo uit te breiden dat u uiteindelijk zelfstandig u verder kunt ontwikkelen op het door u gekozen terrein. Er is dus geen opleiding in menselijk zin maar eerder een soort op harmonie gebaseerde en geheel open universiteit, waar eenieder, uitgaande van eigen instelling en vermogens, gegevens kan krijgen die het hem mogelijk maken zelf verder te gaan. Is dit voldoende?

Vraag: U spreekt over besef, bewustzijn en bewustwording en legt daarin kennelijk een mate van verschil. Kunt u dit definiëren?

Antwoord: Besef: omschrijving, de waarneming, het beeld dat je in je draagt dus en de betekenis die je daaraan voor jezelf praktisch verbindt. Bewustzijn is de samenvatting van alle inwerkingen waardoor een omschrijving van eigen wezen mogelijk is. Het houdt een harmonisch worden van verschillende factoren en mogelijkheden in de mens in zich als basis van verdere ontwikkeling. Met bewustwording bedoelen wij dat de mens zijn eigen mogelijkheden en inhouden beter gaat beseffen en zo daarmee op een hoger niveau leert werken, leven en ook uit een hoger niveau van krachten en weten zal kunnen gaan putten, is contact met de goddelijke werkelijkheid.

Vraag: Is ook voor u het offer noodzakelijk?

Antwoord: In zekere zin. Een dogmaticus kan bv. nooit vrij zijn voor hij het offer van zijn dogma heeft gebracht. Want het dogma is altijd weer de keten die je zelf met trots draagt en waarin je ook anderen tracht te slaan. Indien u dus verdraagzaam door het leven wilt gaan zult u afstand moeten doen van de illusie dat u beter bent dan een ander, dat u dichter bij de goddelijke waarheid staat dan een ander en dat u weet wat God wil, terwijl alles wat een ander in die zin zegt alleen van de duivel kan komen. Indien u dit als een offer beschouwt, zal men ook, om verdraagzaam te kunnen zijn als mens, vele offers moeten brengen.

Ik meen nu zonder onbeleefd te zijn dit deel van de bijeenkomst te kunnen gaan besluiten.

Dank voor uw aandacht en een goede avond.

ESOTERIE

Goedenavond, vrienden.

Ook ik moet geestelijk doen vanavond en zo mogelijk met esoterische achtergronden. Daarom wat spreukjes:

A: Is de atheïst die zegt dat er beslist geen god bestaat en niet beseffen wil dat het daarbij toch om geloven gaat.

B: Is Beëlzebub, de boeman van hen, die geloven en hopen met deze dreiging anderen van hun rust te beroven.

C: Is de grote kracht die in zichzelf omschreven de cirkel vormt, die honderd telt en zin is van het leven.

D: Is de daad die, ofschoon menigeen dit niet verstaat, de uitdrukking zal zijn van al wat innerlijk en waar bestaat.

E: Is de esoterie, waarbij de mens zoekt naar zichzelf en schrikt van het vuil dat hij moet delven voor hij zichzelf vindt.

F: Is de flonkering van licht, die ieder in zichzelf beleeft, wanneer hij voor een ogenblik aan God meer aandacht dan aan zichzelf geeft.

G: Kan niet anders zijn dan God, de naam door mensen uitgevonden voor kracht, die boven alles gaat - op grond waarvan zij dan duidelijk zeggen, waaruit de zonde van een ander wel bestaat.

H: Is de haan, die 3 keer kraait, opdat men weten zal, "ik heb mijn meester weer verraden, uit overwegingen van nut mijn innerlijke werkelijkheid verloochend en zo een schuld op mij geladen, die zwaar zal drukken op mijn wezen".

I: Ben ik. En wat ben ik? Een beeld, dat ik maak van een bestaan, dat ik mijzelf noem en waarop ik dan mijzelf steeds beroep, omdat ik niet mijzelf ken. Tot ik eens, niet meer begrensd, mijzelf beseft, wanneer ik slechts een deel van alles ben.

J: Wat zou dat anders zijn dan jeuk? De geestelijke jeuk, die menigeen in gedachten zich doet krabben, wanneer hij weer een waarheid ontmoet, die niet past bij zijn denkbeelden. Dit tot hij uiteindelijk besluit, dat die waarheid komt van hogere machten.

K: Is de kracht, die in en door ons wezen gaat, zodra het beseft, dat het zelve slechts is kracht, die uit de kracht der krachten steeds bestaat.

L: Is de leugen, die men zichzelf steeds vertelt om voor het ik te rechtvaardigen, wat men al heeft gedaan, zodat vanuit de leugen de mens aanvaarding zoekt voor het bestaan, daar men niet toe wil geven, dat eigen streven niet altijd goed zal deugen.

M: Is de macht, die in het zijn verborgen is, tot wij zelve zoeken naar de kracht, die in ons rust. Dan vinden wij vanuit ons zelve de macht, om licht en kracht en rust te geven, daar, waar dit nodig is.

N: Is dan het niets, waar alles in bestaat, omdat het niets onthult in zijn schijnbaar niet bestaan, dat rond het zijn iets is, wat wij niet kennen.

O: Oh, zei de man, toen hij besepte, wat in hem was aan licht en kracht en tot zichzelf sprak: dat had ik van mijzelf nooit gedacht.

P: Is de praktijk, die menigeen in het geestelijke streven verwaarloost, zodat hij in zich zoekt naar God, maar als een beest blijft leven.

Zo kan ik nog een eindje doorgaan...

Vraag: En de q dan?

Antwoord: Als u dat werkelijk zo graag wilt, gaan wij meteen over naar de q.

Q: Is de queeste waarop het wezen gaat, omdat het zoekend naar de wereld, zichzelf niet verstaat en denkende te vinden uiteindelijk heilige graal, slechts vindt zich zelve, maar dan als ideaal.

Haha, daar dacht iemand mij even schaakmat te zetten. Daar moet je nu net bij mij mee komen... Maar er zijn nog meer letters en veel meer mogelijkheden. Wilde u nu misschien eerst even een zet hebben? Ja. Goed dan.

Z: Is de zin van al wat er gebeurt, al zie je die niet altijd in.

Zo heb ik dan een paar spreukjes bij elkaar gerijmd en voor een specialist in sinterklaasrijmen is het niet eens zo heel gek, dat zult u mij toe moeten geven.

Maar wanneer je probeert een geestelijke werkelijkheid op een dergelijke manier te definiëren, dan loop je toch wel tegen de een of andere knoop op, vooral wanneer je goed uitkijkt en van statistieken houdt. Zo heb ik bv. uitgerekend, dat het in Nederland meest openlijk uitgesproken gebed met drie letters in schrift weer wordt gegeven: g.v.d. Waarbij ik mij afvroeg, of de sprekers wel beseften, wat zij in feite zeiden. Maar bij nader beschouwing kom ik toch tot de conclusie, dat deze mensen normaal reageren en dus niet precies beseffen, wat zij zeggen. Want wanneer die mensen altijd zouden beseffen, wat zij zeiden, zouden zij veel minder zeggen. Daarom zeg ik tot mijzelf: Je moet toch eens goed kijken, wat de mensen niet zeggen en toch denken, bv. over leven en dood.

De mensen denken, dat het leven de moeite niet waard is, tot het ogenblik aanbreekt, waarop zij denken, dat zij nu toch werkelijk dood zullen gaan. Maar die dood is voor de mensen het einde van het leven, terwijl het in werkelijkheid het begin van een leven in ware vrijheid is.

De mens beziet de zaken dus nogal eens eigenaardig. Nu zijn die rijmpjes van zo even niet onaardig. Ik weet het, want ik heb ze uiteindelijk zelf gemaakt. Maar je zou sommige dingen toch wat scherper en wat snediger moeten uitdrukken. Daarom zeg ik: De meeste mensen beseffen niet wat zij hebben, omdat zij voortdurend te druk bezig zijn met hetgeen zij verwachten.

De meeste geesten beseffen echter niet meer precies wat zij gehad hebben, omdat zij zo blij zijn, dat zij er af zijn...

De meeste mensen zeggen te streven naar geestelijke verrijking, maar het blijkt, dat deze veelal mede op de bankrekening tot uitdrukking dient te worden gebracht.

De meeste geesten zeggen, dat zij zoeken naar een juister begrip van en voor de stof. Maar wanneer zij iets daarvan denken te bereiken wordt het omgevormd, omdat de bereiking in innerlijke harmonie moet worden uitgeteld.

De meeste mensen denken, dat je met woorden de werkelijkheid kunt veranderen. Een geest beseft, dat je ten hoogste een klein deel van de werkelijkheid met woorden weer zult kunnen geven, maar zelden het geheel daarvan.

Dit zijn dan weer een paar andere spreuken, waar u mogelijk iets mee kunt doen. En wanneer u dit niet aanspreekt, heb ik mogelijk nog een aardig motto voor u: Mij krijgen zij niet kapot, want in mij is het Licht van God en door mij straalt de Kracht, die Licht en Leven geeft.

Wanneer het u nu eens een keer rot gaat, moet u dit versje eens hardop opzeggen. Dan kijken anderen zo gek naar je en voel je jezelf zo vreemd, dat je uitbarst in lachen en daarmee ben je dan alweer de helft van je ellende kwijt.

Trouwens, nu wij over ellende spreken, wat betekent dit woord eigenlijk? Wanneer ik dit woord probeer te ontleden, kom ik tot de conclusie, dat ellende een lende van een el is. Dat is inderdaad tamelijk lang. Maar in het menselijke leven blijkt toch ook weer, dat juist mensen met een plooibare ruggengraat op het juiste moment weten te buigen en daarmee voor zich veel ellende weten te voorkomen.

Dus zou je eigenlijk moeten zeggen: ellende is datgene, wat de mens voor zichzelf tot stand brengt door zijn onvermogen om te reageren op datgene, wat aan noodzaak voor hem op een bepaald ogenblik bestaat. Wat een aardig knooppje is, dat u maar eens moet ontrafelen in de termen van uw eigen leven, wanneer u tijd hebt. Maar zonder te veel gemopper dan. Want sommige mensen mopperen nogal eens, ook tegenover ons.

Niemand van u hoeft zich nu bij voorbaat te schamen, want ik klap niet uit de school in de school zelf. Maar degene waarop ik doel merkte eens op: Ik vind die geest en al die verdraagzaamheid nu wel goed, maar wij zitten er hier nu maar mee. Ik heb tegen die man gezegd: wanneer jij eens werkelijk een paar jaar gezeten zou hebben zou je daar wel anders over gaan denken. Wat volkomen waar is. Want dan zou hij pas goed beseffen, hoe de meeste mensen onverdraagzaam zijn tegenover alles wat in het verleden gebeurd is, omdat zij geen tijd hebben over de zaken goed na te denken, daar zij veel te druk bezig zijn de toekomst voor zichzelf te bederven.

De mens is bv. vol van zorgen voor het milieu. Maar menigeen, die daar luidkeels over bezig is, schijnt nog niet te beseffen, dat hijzelf deel is van het milieu en als zodanig zichzelf ook wel wat beter zou kunnen verzorgen. Want de mens dient volgens mij eerst zijn eigen lichamelijke en geestelijke aantasting van het menselijke milieu maar eens te beperken voor hij, volgens mij, recht heeft om luidkeels over de fouten van anderen in het milieu te praten.

Een van de klachten die ik ook vaak van de mensen hoor, is dat er de laatste tijd zo ontzettend veel wordt gesloopt. Ik weet niet precies of je zoiets nog slopen kunt noemen. Voor menige stad lijkt het mij eerder een kwestie te zijn van eerst knippen en daarna scheren. Maar wel valt mij op, dat degenen die het hardste protesteren tegen het slopen van huizen, zelf proberen andere zaken te slopen. In beide gevallen hebben de partijen hetzelfde argument, wat zij afbreken, stoffelijk of geestelijk, was toch al bouwvallig. Dat zij dit alles eerst zelf hebben laten vervallen en waardeloos hebben gemaakt, schijnt niet in hen op te komen.

Ik heb mensen horen spreken over de noodzaak van orde. Zij pleiten voor het gezag. Ik heb mij daarom eens afgevraagd, waaraan het gezag het gezag wel kan ontlenen. Ik kwam tot de conclusie, dat gezag, dat een werkelijk gezag is en heeft, overtuigt door hetgeen het is. Maar zodra het zich noemende gezag geen zedelijk gezag bezit, is alle uitoefening van dit gezag alleen maar willekeur. En wat is orde anders dan rangschikking? Rangschikking is de erkenning van een plaats waarop je staat, terwijl je bovendien bereid bent op die plaats, zolang het nodig blijkt, zó te functioneren dat ook anderen daarmee gelukkig kunnen zijn.

Of dit nu esoterie is? Ja, dat is werkelijk ook esoterie. Waarom? Omdat elke ware esoterie bestaat uit het in jezelf zoeken naar een waarheid om daarna die waarheid op je wereld te projecteren. Maar ik geef u wel de raad met die projectie heel voorzichtig te beginnen. Want wanneer je een innerlijke waarheid op de wereld projecteert, schrik je je dood van hetgeen je opeens moet constateren. Wat eens mooi leek, is opeens lelijk en waardeloos in je ogen. En dan vraag je je af waarom je dergelijke onbenulligheden eens voor idealen hebt versleten.

Maar ja, iets van de werkelijkheid kun je mogelijk het beste zien in de geschiedenis. Wanneer je die goed naleest, kom je tot de conclusie, dat de helden daarin degenen waren, over wie men later ter verontschuldiging fabels heeft verteld, en degenen, die in hun eigen tijd niet aan bod kwamen. Zo gaat het ook met u: de grootheid, die u nu bezit, is niet de grootheid die de wereld nu erkent, maar het is de kracht die u drijft om uzelf te zijn, zodat u uw wezen a.h.w. weg kunt schenken aan de wereld zonder daarvoor loon te verwachten.

Maar ik moet nog iets afmaken. Wij kwamen tot de q op speciaal verzoek. Maar dat betekent, dat wij nu bij u terecht zijn gekomen.

U: Is de buiging, die je maakt, wanneer de keten van gedachten orthodoxie verlaat en waarheid zoekt. Wat is u anders dan uw zijn in terugkeer uit de droom, tot wat je bent, zodat je 'ik' erkent, wat het toch waarlijk is en zo bewust kan zijn.

V: Is verbond, het erkennen van een band, een wederkerigheid, waardoor de hoogste kracht in het ik beleefd wordt en het ik tot hoogste kracht zich leidt door het erkennen van de eenheid tussen weten en de daad.

W: Wordt dan vanzelf het werk: het werken, waardoor je de eenheid smeedt tussen stoffelijk en geestelijk bestaan, de waan verbreekt van een tweeledigheid en uit dualiteit herschept de eenheid in jezelf, in wat je bent, in wat je doet en zo in het ik oneindigheid zelfs binnen tijd ontmoet.

X: Kan Xantippe zijn. Maar ik zeg: x is het onbekende dat door alle dingen tot je spreekt, zonder dat je weet, wat of het zijn kan; tot je uiteindelijk beseft: het onbekende is mijn ik, dat niet tot waarheid zich verheft en zo niet leven durft in werkelijkheid, waarin ik is alles en toch niet ik geheel het Al bepaalt.

Y: Staat dan voor de ijver, waarmee men naarstig streeft naar al, wat men belangrijk noemt, zolang men leeft. Maar wie streeft naar wat belangrijk is, vergeet vaak werkelijkheid, waarin het ik als deel van Al slechts in een harmonie zich vol ontplooiën zal.

Z: Een 'zet' hebt u zo even al gehad, dus waarom zou ik u eigenlijk nog een zet na geven? Misschien wel, omdat z zekerheid kan zijn en vind ik in mijzelf zekerheden, laat mij dan weifelmoedig zijn. Want wat ik zeker noem, is veel te klein om werkelijkheid te omvatten. Het is slechts het kleinste deel van scheppingswerkelijkheden.

Ja, dat had u nu niet meer verwacht. Maar een beetje ernst tussen alle lustigheden mag er zo nu en dan toch wel zijn. Ik heb altijd het gevoel, dat een mens, die in zichzelf bewust wordt, leert lachen om zichzelf, kan lachen om het leven, en lachend om zichzelf en het leven de vreugde kan ervaren van een totaliteit, die niet belachelijk is in zijn geheel, omdat het leven daarvan maar een heel klein deeltje uitmaakt.

Maar wat is een mens zelfs dan? Meestal een pessimist. Wanneer hij zover komt breekt hij niet werkelijk met zijn tot dan toe normale bestaan, maar begint te jammeren, dat hij een breuk heeft. Ofschoon juist dit woord bewijst, dat er nog veel altruïsme is onder de mensen: want zij, die een breuk hebben, zouden die graag met de anderen willen delen. Indien u even nadenkt, beseft u wel, wat ik met die laatste woorden wil zeggen: iets wat een mens als onaangenaam ervaart, wil hij gemeenlijk graag met anderen delen, vooral wanneer hij meent, dat hij zo van verantwoordelijkheid, pijn en de noodzaak er zelf iets aan te doen, verlost zal worden.

Maar ik mag het niet te lang maken. Ik moet aan het medium denken. Maar daar ik mijzelf graag hoor praten, denk ik wel aan het medium omdat ik moet, maar daarnaast ook wat aan mijzelf.

Ik beseft dan de noodzaak in deze disharmonie van belangen een harmonie te brengen, die desalniettemin aan beide uitersten binnen de tegenstelling een voldoende uiting verschaft. Daarom ga ik nog enige definities plegen, waarbij ik echter voorlopig uw hulp niet inroep, omdat ik enkele dingen vanuit en voor mijzelf wil omschrijven.

Wereldvrede: De droom van mensen, die geen vrede in zichzelf kunnen vinden. Want de vrede in de wereld kan slechts voortkomen uit de vrede, die in de mensen bestaat. Wat een goede is. Maar bij de mensen, die zo ijverig de wereld willen veranderen, hoor ik ook steeds weer kreten, dat men solidair moet zijn, dat men achter elkaar dient te staan. Indien ik uw wereld bezie, komt het mij vaak over als een "vriend, de wereld is gevaarlijk, maar ga moedig voorwaarts, want ik sta achter je..." Daarom zou ik willen zeggen: Verklaringen van saamhorigheid zijn over het algemeen slechts de uiting van een geestelijke constipatie bij de spreker, die hem verhindert tot daden te komen. Valt uw dubbeltje? Wat zeg ik, dubbeltje? In deze dagen dient dat minstens een gulden te zijn, want ik moet ook rekening houden met de inflatie. Weet u trouwens wat inflatie is?

Inflatie: Is het opblazen van getallen, opdat je grotere delen ervan kunt stelen zonder dat dit opvalt. En nu ik daarover toch bezig ben, wil ik u even vertellen dat mijn liefhebberij van de laatste tijd de politiek is. Weet u waarom? Ik was vroeger erg bevriend met iemand, die met de poppenkast de boer op ging. En al die lieve herinneringen komen weer duidelijk naar voren, wanneer ik die Jan Klaassen zie.

Politiek is praten over hetgeen je zou willen doen, wanneer je zou kunnen doen wat je denkt te moeten doen, terwijl je beseft dat je niet kunt doen wat je beloofd hebt te doen, zodat je niets doet in de hoop dat dan anderen iets zullen doen dat slaagt, zodat je later kunt zeggen, dat je juist dit bedoelde met alles wat je beloofd hebt. Maar eerlijk is eerlijk, ik bewonder de mensen die zich geheel aan de politiek wijden. Neem nu bv. een van der Stoei, kennelijk een man, die ook in de politiek naar eeuwigheidswaarde streeft. Hij is als mens naar Egypte gegaan en maakte de zaak daar zo ingewikkeld, dat hij binnenkort mogelijk terugkomt als mummie. Trouwens, in de politiek is er altijd weer iets moois te vinden. Of vindt u vermogensaanwasdeling soms geen mooi woord? Ik weet niet wie het heeft uitgedacht, maar het is vast een taalkundig genie geweest. Weet u nu, wat vermogensaanwasdeling betekent? Het betekent: als iemand winst maakt, die ik te groot vind, zal ik daar een stuk van afnemen, waarvan ik een kruimel aan de arbeider geef om die zoet te houden. De rest slik ik zelf in om zo meer macht te krijgen over de arbeider en de werkgever. Knap, hè, en vooral dat zij dit zo mooi met een lintwormwoord weten te omschrijven.

Ik hoorde ook, dat het rammelt in het kabinet. Dat kan ik wel begrijpen, want er staat een rot servies in. Bovendien: de koppen en de schoteltjes passen niet bij elkaar en de dekseltjes passen niet op de potjes. Maar daar staat dan wel tegenover, dat die potjes grote oren hebben. Dat betekent weer, dat degene, die dit in gaat zien, zich voelt als een worm en een gezicht trekt als een oorworm. Om zich te redden probeert zo iemand dan wel eens de waarheid eruit te wurmen. Maar dat lukt niet, omdat de meeste potjes hol zijn.

Waarmee ik op mijn manier mijn mening heb gezegd. Ik heb u met woorden bestookt. Er zijn anderen, die ik liever met woorden zou besproeien, omdat ik gehoord heb, dat bespuitingen zo goed zijn tegen ongedierte. Want ook die dingen hoor je bij ons wel eens. Ik heb mij toen afgevraagd, waarom de mensheid wel parathion heeft uitgevonden tegen niet zo heel schadelijke insecten, maar nog geen elixir heeft kunnen vinden, waarmee je veel schadelijkere typen die alleen aan macht denken, eveneens uit de oogst van de menselijke bewustwording kan verwijderen.

Maar nu nog kort enige definities, dan is mijn tijd alweer om.

Slagwerk: Een instrument, dat duidelijk maakt, dat het meer lijkt, naarmate je harder slaat. Ik zou het dan ook willen vergelijken met de openbare werken van diegenen, die zich in het geheim met de beheersing van het publiek bezighouden. Een slagroomtaart. Iets wat menige moeder krijgt op haar Moederdag, waarbij wij alleen maar kunnen hopen, dat de kinderen nog niet uit oude films hebben geleerd, hoe die toe te dienen.

Duivenpil: De toepassing van een middel op duiven zonder protesten, dat de mens op zich beter en beheerster zou moeten leren gebruiken om zijn menselijke overbevolking eveneens te voorkomen.

Simultaanschaker: Iemand, die vele problemen achtereen in een zeer hoog tempo pleegt af te werken, dankzij het feit, dat degenen, die tegenover hem staan, minder inzicht hebben. Zo wordt duidelijk dat in uw wereld, in spel en werkelijkheid degene, die het snelste met enig doorzicht weet te reageren, heel wat mensen op hun donder kan geven.

En daar laat ik het dan bij. Ik wil u nog de raad geven het de volgende week vooral niet al te haastig te doen. Want dan vergeet u veel, ziet u te weinig en reageert u te laat.

Goedenavond. d.d. 9 mei 1975